

Σαφάρι Ράλλυ!

Μεταξύ Τανζανίας και Κένιας, αυτός ο μήνας ήταν πράγματι γεμάτος ειδικές διαδρομές, άγρια ζώα και φυλές ιθαγενών...

Όταν το The World Off-Road συνάντησε το Ράλλυ Σαφάρι...

Το Ιστορικό Ράλλυ Σαφάρι, συγκεκριμένα, που διοργανώνεται ανά δύο χρόνια και για τρίτη φορά από το 2003. Όταν αντιληφθήκαμε ότι η παρουσία μας στην περιοχή συνέπεφε με τον αγώνα, ζητήσαμε διαπίστευση, κι ως ανατρεπτόταν το πρόγραμμα του ταξιδιού. Ήταν μια θαυμάσια ευκαιρία να ξαναζήσουμε από μέσα ένα ράλλυ, όπως εκείνα τα «προϊστορικά» με τα σέρβις καθ' οδόν, τα αυτοκίνητα που πηγαίνουν διαρκώς με το πλάι και τους βιβέρ οδηγούς - ανάμεσα στους οποίους φέτος και δύο Σουηδοί παγκόσμιοι πρωταθλητές: ο Μπιορν Βάλντεγκαρντ και ο Στιγκ Μπλόμκβιστ. Ασπρομάλληδες, υπέρβαροι και οι δύο, όμως βούιξε η σαβάνα στο πέρασμά τους.

Ήμασταν εκεί και ξέρουμε...

βουν φωτιά τρίβοντας ξυλαράκια και, όταν δεν έχουν άλλο θήραμα, καταβροχθίζουν επιτόπου ποντίκια ή πουλιά, αφού τα τσουρουφλίσουν για λίγο στη φωτιά. Μαζί μας, άλλοι ήταν αδιάφοροι και άλλοι φιλικοί. Δεν τους νοιάζει ποιος είσαι και από πού έρχεσαι. Αν τους κάνουν δώρο μια κατσίκα, είσαι ο καλύτερος φίλος τους. Κι εμείς γίναμε «φίλοι» τους. Με μία κατσίκα, που την έσφαξαν, την τεμάχισαν και την κατανάλωσαν εξ ολοκλήρου, πριν προλάβουμε να πούμε «Χατζάμπε». Όσο κι αν είναι δύσκολο να εκτιμήσεις ανθρώπους που απαρνούνται κάθε ίχνος πολιτισμού, παίρνεις μαθήματα από την επαφή μαζί τους. Το σημαντικότερο για εμάς τους Δυτικούς; Η απλότητα της ζωής. Όσο λιγότερα έχεις, τόσο λιγότερα τα προβλήματα. Και οι Χατζάμπε τα πηγαίνουν μια χαρά με τους εαυτούς τους, επιμένοντας να ζουν στην προϊστορική τους παρένθεση...

Ιθαγενείς κι εμείς

Η περιπέτεια αυτού του μήνα ξεκίνησε από το χωριό Μιόνο - 50 χλμ. από την ακτή του Ινδικού. Εκεί υπάρχει μια οικογένεια Μασάι, την οποία είχαμε γνωρίσει πριν από μερικά χρόνια. Φίλοι αληθινοί, που για ακόμα μια φορά μας υποδέχτηκαν συγκινημένοι. Μας άνοιξαν τις καλύβες και τις καρδιές τους, χόρεψαν και τραγούδησαν για χάρη μας με εκείνες τις ρυθμικές ιαχές, που μοιάζουν με βρηχυθμό λιονταριού. Ο Μαριμένγκι, ο 40άρης γιος του αρχηγού, είχε γράψει στο κινητό τα τραγούδια της φυλής του, για να μη χαθούν. Στο τέλος μάς ζήτησε ένα μόνο αντάλλαγμα: να μιλήσουμε γι' αυτούς προς τα έξω, να πούμε τι πραγματικά είναι οι Μασάι...

Αρκετά πιο βόρεια, κοντά στη λίμνη Εγιάσι, 30 χλμ. νοτιοδυτικά του Νγκορονγκόρο, συναντήσαμε την πιο πρωτόγονη ίσως φυλή της Αφρικής: τους Χατζάμπε. Για να τους βρούμε, χρειάστηκε να οδηγήσουμε για ώρες μέσα από κατοτράχαλους χωματόδρομους αλλά και εκτός δρόμου με τοπικό οδηγό. Όμως, άξιζε τον κόπο. Ήταν σαν να ζούμε από μέσα εκείνη την αξιοθρήνητη κωμωδία με τον τίτλο «Και οι Θεοί τρελάθηκαν». Θυμάστε την ιστορία με την Coca-Cola που έπεσε από τον ουρανό σε κάτι ιθαγενείς που μιλούσαν μια ακατανόητη γλώσσα γεμάτη «κλικ»; Οι Χατζάμπε πρέπει να ήταν! Βρήκαμε μια ομάδα δεκαπέντε αντρών και πέντε, έξι γυναικών στην όχθη ενός αποξηραμένου ποταμού να τρώνε κάτι καυτερά βατόμουρα, ντυμένους με προβιές και κουρέλια - προφανώς χαρισμένα από επισκέπτες. Τους είδαμε να εξασκούνται στην τοξοβολία - περισσότερο τέχνη επιβίωσης παρά άθλημα είναι για τους ίδιους - και να καπνίζουν αρεμανίως τα πάντα, από απλό καπνό μέχρι μαρικουάνα. Ένας έπαιζε ένα έγχορδο, «φτιαγμένο», όπως όλοι. «Γιατί δε φτιάχνετε ένα σπιτάκι, μια καλύβα;» είπα στον οδηγό να ρωτήσει κάποιον. «Καλά είμαστε έτσι, είναι δύσκολη η ζωή η δική σας» μου απάντησε. Είλικρινά, δεν έχουμε ξαναδεί ανθρώπους να ζουν σε τόσο πρωτόγονη κατάσταση. Οι Χατζάμπε κοιμούνται στο έδαφος ανάμεσα σε φυλλωσιές, ανά-

Ο πλανήτης του σαφάρι

Φεύγοντας από το Σααντάνι, το είχαμε πάρει ήδη απόφαση: η Τανζανία είναι ακόμα μια χώρα που δεν μπορούσαμε να εξαντλήσουμε μέσα από αυτό το οδοιπορικό. Πάρκα όπως το Σελούς, το Μικουμί ή το Ρουάχα και εξωτικά νησιά όπως η Ζανζιβάρη, η Μάφια και η Πέμπα τα είχαμε αφήσει στην άκρη. «Για τον επόμενο γύρο του κόσμου», όπως λέμε μεταξύ μας.

Χαιρετήσαμε, λοιπόν, τη λεγόμενη «Ακτή Σουαχίλι» και κινηθήκαμε προς τα βόρεια της χώρας, έχοντας στο μυαλό μας το Σερενγκέτι και το Νγκορονγκόρο, τις λίμνες Μανιάρα και Βικτώρια, το Κιλμάντζαρο και, φυσικά, το Ράλλυ Σαφάρι... Τι απ' όλα αυτά θα προλαβαίναμε να κάνουμε σε ένα μήνα; Έχουμε κι εμείς τα άγχη μας, μη νομίζετε. Την ανάβαση στο Κιλμάντζαρο -το ψηλότερο όρος της Αφρικής- τη βγάλαμε από την εξίσωση, για λόγους οικονομικούς: θα χρειαζόμασταν ένα μνημιακό για να ανέβουμε στην κορυφή, αφού μόνο η είσοδος στο πάρκο -για έξι μέρες- κοστίζει 700 δολάρια το άτομο... Από τον κρατικό οργανισμό TANAPA -που διαχειρίζεται τα έντεκα εθνικά πάρκα της χώρας- δε μας έκαναν τη χάρη να μας δώσουν δημοσιογραφική άδεια, με την επίσημη αιτιολογία ότι «τα πάρκα τους δε χρειάζονται πλέον προβολή στο εξωτερικό». Και, πράγματι, έτσι είναι. Τουλάχιστον, η NCAA, η αρχή διατήρησης του Νγκορονγκόρο, μας έδωσε άδεια να μπορούμε δωρεάν με το Discovery στον περιβάλλοντα κρατήρα.

Το σαφάρι μας ξεκίνησε από την Αρούσα, όπως για όλους. Από εδώ, καθημερινά, εκατοντάδες Land Cruiser και μονοκινητήρια αεροπλάνα εξορμούν προς τα πιο ονομαστά πάρκα του κόσμου. Διόλου τυχαία η Αρούσα εισπράττει περισσότερο τουριστικό συνάλλαγμα από κάθε άλλη πόλη στην ανατολική Αφρική. Οδηγώντας προς το Νγκορονγκόρο, τρομάξαμε να αναγνωρίσουμε την περιοχή έπειτα από πέντε χρόνια. Ο χωματόδρομος που ξέραμε έχει μετατραπεί στον καλύτερο ασφαλτόδρομο που έχουμε δει στην Αφρική.

Στο Καράτου, ένα χωριουδάκι πριν από την είσοδο στο πάρκο, βρίσκεις πλέον σούπερ μάρκετ και ATM! Όμως, με το που μπαίνεις στο πάρκο, όλα παραμένουν ίδια. Η θέα της καλντέρας από ψηλά είναι όπως πάντα συγκλονιστική και, αν θέλεις να την έχεις από την καλύβα σου, κοστίζει πολύ ακριβά. Μία νύχτα στο Ngorongoro Crater Lodge -το πιο πολυτελές ίσως σαφάρι κατάλυμα του πλανήτη- κοστίζει 1.000 δολάρια το άτομο, παρακαλώ! Εκεί πίνεις τον καφέ σου απολαμβάνοντας το μεγαλύτερο ολοκληρωμένο κρατήρα του κόσμου, με διαστάσεις 16 επί 19 χλμ. Κατάλοιπο μιας φημισμένης έκρηξης, που μετέτρεψε πριν από τρία, τέσσερα εκατ. χρόνια ένα βουνό σαν το Κιλμάντζαρο σε επίγειο παράδεισο για 30.000 ζώα αλλά και σε βοσκοτόπι για 60.000 Μασάι, που ζουν σε καλύβες περιμετρικά της καλντέρας. Από τις στάχτες της έκρηξης δημιουργήθηκε και το Σερενγκέτι, το απόλυτο συνώνυμο του σαφάρι. Τέσσερις μέρες και τρεις νύχτες σ' αυτά τα δύο πάρκα, χορτάσαμε άγρια ζωή για μια ζωή. Τα είδαμε όλα. Λιοντάρια σε διάφορα σκηνικά, γατόπαρδους, ρινόκερους, ελέφαντες... Έπειτα από αυτό, είπαμε τέρμα το σαφάρι. Έτσι, κινήσαμε για το Ράλλυ Σαφάρι.

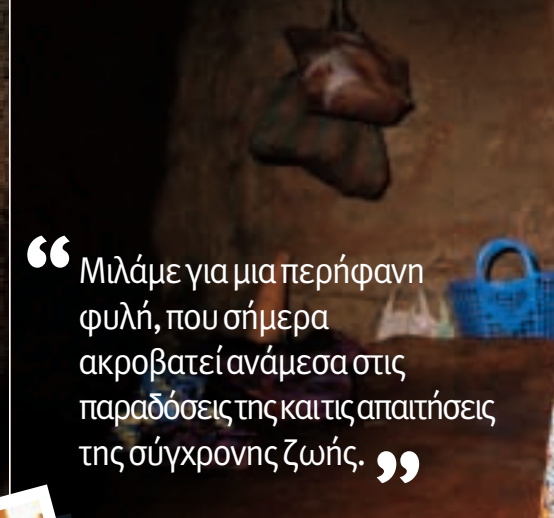
Μασάι και Χατζόμπε

Οι Μασάι δε μοιάζουν με καμία άλλη φυλή στην Αφρική. Ψηλοί, ευθυτενείς και ευγενείς, τους συναντάς στη βόρεια Τανζανία και τη νότια Κένια να συνοδεύουν τα κοπάδια τους, συνήθως ντυμένοι με καρό ριχτάρια και τρυπημένα αυτιά. Κοιτά στα μεγάλα πάρκα -όπως στο Νγκορονγκόρο, όπου βάσει νόμου τους επιτρέπεται να συμβιώνουν με τα άγρια ζώα- αρκετοί βιοπορίζονται πουλώντας κολλοειδή στους τουρίστες ή απλώς ποζάροντας μπροστά από τις φωτογραφικές μηχανές τους. Όμως, κατά βάση οι άνθρωποι αυτοί ήταν και παραμένουν κτηνοτρόφοι. Σπάνια έχουν δικούς τους τίτλους ιδιοκτησίας, γι' αυτό και οι περισσότεροι ζουν με την αγωνία έρεσης τροφής και νερού για τα κοπάδια τους. Η οικογένεια Μασάι είναι πατριαρχική και γι' αυτό υπάρχει πλόγος. Οι άντρες παντρεύονται διαφορετικές γυναίκες, ώστε να κάνουν πολλά παιδιά, που να μπορούν να συτηρούν το κοπάδι. Όλες οι σύζυγοι συμβιώνουν σε απόλυτη αρμονία μεταξύ τους και, αν μία από αυτές πεθάνει, τα παιδιά της τα αναλαμβάνει η μεγαλύτερη σύζυγος. Μιλώμε για μια περήφανη φυλή, που σήμερα ακροβατεί ανάμεσα στις παραδόσεις της και τις απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής. Οι Μοράνι -οι έφηβοι Μασάι- δεν υποχρεούνται πλέον να σκοτώσουν ένα λιοντάρι για να ενθικωθούν, όμως εξακολουθούν να υποβάλλονται σε περιτομή, συχνά σε ανθυγιεινές συνθήκες. Η κληροδοτικότητα στις έφηβες κοπέλες, ωστόσο, τείνει να εξαλειφθεί. Αν οι Μασάι σε ταξιδεύουν αιώνες πριν, οι Χατζόμπε επιμένουν να ζουν όπως τότε πριν από 10.000 χρόνια: κυνηγώντας άγρια ζώα με τόξα και βέλη ποτισμένα σε δηλητήριο. Η μελέτη τους παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς έτσι ζούσε όλο το ανθρώπινο είδος κατά το 99% του χρόνου ύπαρξής του. Δεν έχουν σπίτια ή καλύβες, κοιμούνται ανάμεσα σε φυλλωσιές στο έδαφος και σκεπάζονται με προβιές ζώων. Η διαίτη τους περιλαμβάνει τα πάντα, από μπουμπούνιο (η λιχουδιά τους) και καμηλοπάρδαλη μέχρι ποντίκια. Όταν σκοτώσουν κάποιο ζώο, μεταφέρουν όλη την οικογένεια στο θήραμα και το τρώνε επιτόπου, γι' αυτό και δεν αρέσκονται στην ιδέα της μόνιμης κατοικίας. Είναι μονογαμικοί και κάνουν ή για παιδιά. Ίσως γι' αυτό να είναι φυλή υπό εξαφάνιση. 700-800 έχουν απομείνει συνοδικά και όλοι είναι συγκεντρωμένοι γύρω από τη λίμνη Εγιάσι, στη βόρεια Τανζανία. Μιλούν μια ακατανόητη γλώσσα, η οποία -σύμφωνα με τους ειδικούς- πηγάζει από την πρώτη γλώσσα του ανθρώπινου γένους.

Μιλώτε σουαχίλι:

Είναι η διεθνής γλώσσα της Αφρικής, πλέον. Με αραβικές επιρροές και ενσωματωμένους αγγλικούς όρους, για τις πιο σύγχρονες έννοιες. Θα τα χρειαστείτε, εφόσον ταξιδέψετε στην ανατολική ήπειρό της ηπείρου...

Γεια: Τζάμπο ή σσάμα **Τι νέα?:** Χαμπάρι. **Αντίο:** Κουαχέρι **Καλωσόριος:** Καρίμπο **Ευχαριστώ:** Ασόντε **Ναι:** Ντίο **Όχι:** Ανάνα **Καλή:** Νζούρι **Λίγα:** Κιντόγκο **Φαγητό:** Τσακούθα **Ψυπό κρέας:** Νιάμα **τσόμα** **Ψάρι:** Σαμάκι **Αυγά:** Μαγιά **Πατάτες:** Τσίτσι **Νερό:** Μάτζι **Τσάι:** Τσάι **Ψωμί:** Μκάτε **Πιπέρι:** Πίχι **Πιλή:** Λεωφορεία: Μπούσι **Είμαστε όλοι Αφρικανοί!** (το μπό της αποστολής μας): «Sisi sote ni wafrica»!

“ Μιλώμε για μια περήφανη φυλή, που σήμερα ακροβατεί ανάμεσα στις παραδόσεις της και τις απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής. ”

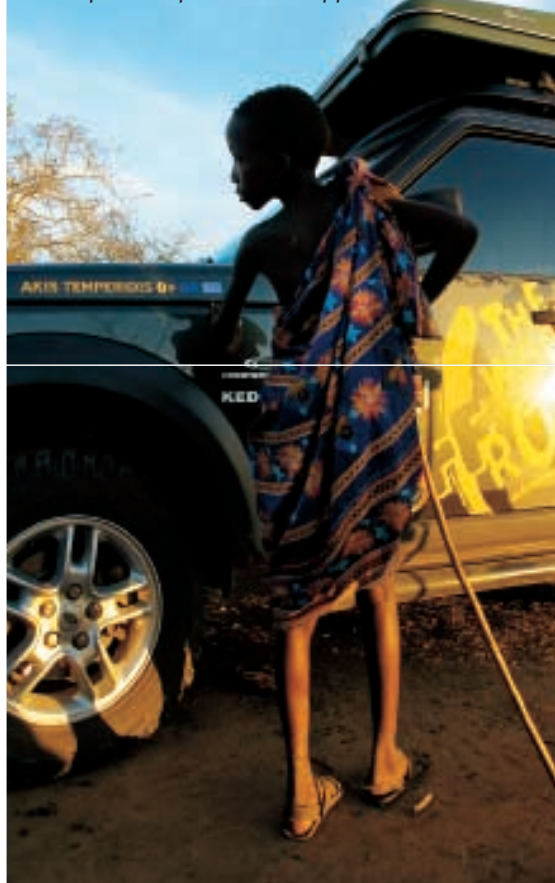

«Σαφάρι» σημαίνει...

...ταξίδι στα σουαχίλι και την έκφραση αυτήν την υιοθέτησαν οι Ευρωπαίοι κυνηγοί επεξεργασμένοι στις αρχές του 20ού αιώνα. Από το 1950, όποτε άρχισαν να προστατεύονται τα εθνικά πάρκα της ανατολικής Αφρικής, το σαφάρι είναι κατεχοχίν φωτογραφικό. Το κυνήγι από τη δεκαετία του 70 είναι ελεγχόμενο μόνο σε συγκεκριμένα καταφύγια θηραμάτων και αποφέρει τεράστια έσοδα, που βοηθούν στη διατήρηση της άγριας ζωής.

Τι πρέπει να γνωρίζετε για να απολαύσετε ένα φωτο-σαφάρι:

- > Το σαφάρι θέλει υπομονή. Όποιος βιάζεται κάνει τα καλύτερα.
- > Δεν ξεπερνάμε τα 40-50 χλμ./ώρα. > Δεν οδηγούμε εκτός δρόμου.
- > Δεν τσιζουμε τα ζώα. > Δεν τα παρενοχλούμε με φωνές και κορναρίσματα. > Δε βγαίνουμε από το αυτοκίνητο, παρά μόνο σε ελεγχόμενο χώρο. > Δε μαζεύουμε φυτά ή πουλιούδια από το πάρκο. > Δε πετάμε σκουπίδια και αποτίγματα...

THE WORLD OFFROAD

 ΣΑΑΝΤΑΝΙ-ΚΑΜΠΑΛΑ

ID Ράλλυ Σαφάρι

Εκκίνηση-τερματισμός:
 Μομπάσα, 24/11-3/12
Σκέλη: 8
Ειδικές διαδρομές: 22
Χλμ. διαδρομής: 4.300
Χλμ. ε.δ.: 2.000
Συμμετέχοντες: 59
Παράβολο συμμετοχής:
 25.900 δολάρια

ΤΕΛΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

1. Μπιορν & Ματίας Βάλντεγκαρντ
Ford Escort Mk1, 15h34m08s
2. Φρεντερίκ Ντορ/Ντινιέ Μπρετόν
Porsche 911, 16h04m45s
3. Τζοφ Φίλντινγκ/Πρέστον Άιρες
Porsche 911, 17h05m02s
4. Ζεράρ Μαρσί/Αιέν Λοπέζ
Porsche 911, 17h14m18s
5. Πολ Ερίκ Ζαρί/Κρεγκ Ρεντελίνγκις
Porsche 911, 17h29m11s
6. Στιγκ Μπλόμκβιστ/Αννα Γκόφι
Ford Escort Mk1, 17h39m47s

Road book ανά χείρας

Εννιάμισι το βράδυ, στο Sora Lodge, δίπλα στη λίμνη Ναϊβάσα της Κένιας: δύο ταλαίπωροι τύποι εμφανίζονται από το πουθενά ζητώντας τα δημοσιογραφικά πάσα τους. Οι υπεύθυνοι Τύπου έχουν πάει για ύπνο. Τους υποδέχεται ο αλυτάρχης, κ. Σούριντερ Θάθι, πρώην συνοδηγός και φίλος του Μάικ Κέρκλαντ. Δεν μπορεί να κάνει πολλά πράγματα ο άνθρωπος τέτοια ώρα και, προπάντων, δεν μπορεί να τους βρει δωμάτιο. Το ζευγάρι των Ελλήνων δεν πτοείται, όμως. Ανοίγουν τη σκηνή οροφής του Discovery στο χώρο του σέρβις και πέφτουν για ύπνο...

Ξυπνάμε από τα μαρσαρίσματα αγωνιστικών κινητήρων που, αντί να βρίσκονται σε κάποιο μουσείο σύγχρονης τέχνης, θερμαίνονται για την πρώτη ειδική διαδρομή της ημέρας. Έχει αγώνα σήμερα - το τέταρτο σκέλος του Ράλλυ Σαφάρι 2007. Είναι ακόμη νύχτα, όταν το Escort Mk1 των κ. Βάλντεγκαρντ (πατέρας-γιος του πλήρωμα) ξεκινά κάτω από τη φουσκωτή καμάρα που έχουν στήσει οι οργανωτές. Μέχρι να ξημερώσει, φοράμε πλέον τα δημοσιογραφικά μας πάσα, έχουμε χάρτη αγώνα και road book σκέλους ανά χείρας και είμαστε έτοιμοι να ακολουθήσουμε το ιστορικό σαφάρι.

Σε σέρβις έξω από το Ναϊρόμπι, προσεγγίζουμε το Σουηδό παγκόσμιο πρωταθλητή του '79, που προηγείται στην κατάταξη. Είναι ανήσυχος. Γιατί; «Μας έσπασε ένας σύνδεσμος του τιμονιού κι έχουμε χάσει 2, 3 λεπτά.» Τον κυνηγάει από την αρχή του αγώνα ένας Βέλγος ονόματι Μαρσί με Porsche 911, ο οποίος όμως μέσα στη μέρα θα χάσει μία τουλίπα και 15 λεπτά χρόνου. Τους περιμένουμε όλους, για να γευτούμε λίγη σκόνη στην τελευταία ειδική του σκέλους, προς το πάρκο Αμποσέλι. Σημειωτέον, οι αναγνωρίσεις είναι παράνομες στο συγκεκριμένο αγώνα. Όλοι φτάνουν στο ΣΕΧ με το road book της οργάνωσης και «πυροβολούν» πρίμα βίστα. Όταν περνάει ο Μπλόμκβιστ, το RS1600 ακούγεται σαν... S1600. «Άλλο χομπίστας, άλλο παγκόσμιος πρωταθλητής» σκέφτομαι, όταν βλέπω το Escort διπλωμένο στον αέρα πάνω από τις γραμμές του τρένου που συνδέει τη Μομπάσα με την Καμπάλα από το 1900 και κάτω... Η μέρα κλείνει με τους δύο γκεστ σταρ μπροστά στην κατάταξη. Ο Ίαν Ντάνκαν, τοπικός ήρωας με πορτοκαλί Ford Mustang που πηγαίνει με τις πόρτες ακόμα και... σταματημένο, εγκαταλείπει τον αγώνα με σπασμένο κιβώτιο στην ίδια ειδική.

Λες και όλα συμβαίνουν με το που εμφανιστήκαμε εμείς...

Η επομένη είναι μέρα σαφάρι για το ράλλυ. Την περνάμε παρέα με τους πρωταγωνιστές στο Ol Tukai Lodge, μια οάση μέσα στην ξηρή σαβάνα του Αμποσέλι. Πίνεις τον καφέ σου και τριγύρω οι ελέφαντες με το Κλιμάντζαρο στο βάθος. Ξαφνικά αντιλαμβάνομαι ότι η προηγούμενη ζωή μου και η σημερινή γίνονται ένα για πρώτη φορά. Όμορφο συναίσθημα αυτό. Ακολουθούμε τον αγώνα την επόμενη μέρα μέχρι τους λόφους Τάιτα, στο εθνικό πάρκο Τσάβο, όπου οι ειδικές «μυρίζουν» Ακρόπολις, Εθισμός; Ίσως. Σκεφτόμαστε να ακολουθήσουμε τον αγώνα προς την Τανζανία, αλλά αυτό θα ήταν μεγάλος κύκλος για εμάς, και μάλιστα από μέρη που έχουμε ήδη διασχίσει. Την επομένη -έβδομη μέρα του αγώνα- αποχαιρετούμε τα πληρώματα. Δε θα χάσουμε πολλά μέχρι το Ράλλυ Σαφάρι να τερματίσει στη Μομπάσα δύο μέρες μετά. Έχουμε κερδίσει ενέργεια, όμως, σε μια κρίσιμη -για εμάς- φάση. Έχουμε ενηλικιωθεί πια ως overlander, αλλά νιώθουμε για πρώτη φορά κουρασμένοι από την υπερβολική δόση παραστάσεων κι εμπειριών, εδώ στην Αφρική. Γλυκιά κούραση αυτή. Ωστόσο, για άλλη μια φορά, δεν επιλέγουμε τον εύκολο δρόμο. Έτσι, ενώ σκεφτόμασταν να φύγουμε από το Ναϊρόμπι προς Αιθιοπία, να 'μαστε τώρα να ακολουθούμε ακόμα μια -εντελώς δική μας- ειδική διαδρομή: από την Κένια προς τις πηγές του Νεΐλου στην Ουγκάντα και από εκεί στη Ρουάντα και στο Μπουρούντι. Για να γνωρίσουμε τους τελευταίους εναπομείναντες γορδίες του πλανήτη αλλά και για να δούμε πώς στάθηκαν στα πόδια τους δύο μικροσκοπικές χώρες, στις οποίες συντελέστηκε η μεγαλύτερη γενοκτονία μόλις την προηγούμενη δεκαετία... Α. Τ. >>>

FAQ

Κόστος νάυει: Τανζανία 1.380-1.500 TSh (0,83-0,9 ευρώ), Κένια 72-76 KSh (0,73-0,77 ευρώ), Ουγκάντα 2.100-2.200 Ush (0,84-0,88 ευρώ) **Κόστος βίζας:** Τανζανία, Κένια, Ουγκάντα: 50 δολάρια (3μηνες/μίας εισόδου)

Ασφάλεια αυτοκινήτου: Τανζανία/Κένια: 40-50 δολάρια, Ουγκάντα (4μην ισχύς): 78.000 Ush (30 ευρώ) **Ισοτιμίες:** 1 ευρώ=1.660 σελίνια Τανζανίας, 98 σελίνια Κένιας, 2.500 σελίνια Ουγκάντας

KENIA Έκταση: 583.000 τ.χλμ. **Πληθυσμός:** 31 εκατ. **Σύνορα:** Αιθιοπία, Τανζανία, Ουγκάντα, Σομαλία, Σουδάν **Πρωτεύουσα:** Ναϊρόμπι **Τηλ. κωδικός:** +254 **Ώρα:** GMT+3 **Γλώσσα:** Αγγλικά, σουαχίλι

TANZANIA Έκταση: 945.087 τ.χλμ. **Πληθυσμός:** 36 εκατ. **Σύνορα:** Κένια, Μαλάουι, Μοζαμβίκη, Ρουάντα, Ουγκάντα, Ζάμπια, Μπουρούντι, Λ.Δ. Κονγκό **Πρωτεύουσα:** Ντιντόρα **Τηλ. κωδικός:** +255 **Ώρα:** GMT+3 **Γλώσσα:** Σουαχίλι, αγγλικά

INFO: Πού βρίσκεται τώρα το Discovery3 της αποστολής μας; Πληκτρολογήστε: www.theworldoffroad.com

10-12/11/2007
Ιστανόλη-Τανζανία, 38.212 χλμ:
Στο Saadani Safari Lodge (www.saadani lodge.com) αποχαιρέτούμε τον Ινδικό ωκεανό. Το κρατικό κανάλι TVT προβάλλει επανειλημμένα πλάνα από την αποστολή μας.

13/11/2007
Μάρο, 38.264 χλμ:
Περνάμε μία νύκτα μαζί με τους Μασάι φίλους του Κώστα Κουκούλη. 50 άνθρωποι παρακολουθούν βίντεο και φωτογραφίες της αποστολής.

14/11/2007
Μπαουόμιο, 38.875 χλμ:
Περνάμε από τα όρη Ουσαμάρρα, τα Κιλήμάντζορο και την Αρούσα και διανυκτερεύουμε δίπλα στη λίμνη Μανόρα.

15/11/2007
Γκοροφίν, 38.964 χλμ:
Προσπερνάμε το Νγκορονγκόρο και πάμε στη λίμνη Εγιάσι, όπου βρίσκουμε μέλη της φυλής Χατζάμπι. Μας μαθαίνουν σκοποβολή με τόξο.

16/11/2007
Λίμνη Εγιάσι, 38.964 χλμ:
Μελετάμε τη ζωή των Χατζάμπι. Τους προσφέρουμε μία κατσίκα και διανυκτερεύουμε μαζί τους.

17/11/2007
Αρούσα, 39.282 χλμ:
Αποχαιρέτούμε τον Κώστα και μένουμε στο Masai Camp της Αρούσα. Όλα τα φορτηγά με overlander περνούν από εδώ.

18-19/11/2007
Αρούσα, 39.300 χλμ:
Εξασφαλίζουμε δημοσιογραφική άδεια εισόδου στο Νγκορονγκόρο από την NCAA και για το Γκάμπε (κιμποϊζήδες) από την Tanzania National Parks. Όχι όμως και για το Κιλήμάντζορο και το Σερενγκέτι...

20/11/2007
Ναϊρόμπι-Κένια, 39.585 χλμ:
Απίστευτο μοιραϊσμός για να μιλούμε στην πόλη. Παραλαμβάνουμε τα νέα μας διαβατήρια από την ελληνική πρεσβεία και κατασκηνώνουμε στο Upper Hills Camp.

21/11/2007
Ναϊρόμπι, 39.600 χλμ:
Εκδίδεται η βίσα μας για την Αιθιοπία κι εξασφαλίζουμε (τηλεφωνικά) διαπίστευση για το Ράιτλι Σαφάρι. Όλη μέρα περπατάμε στο κέντρο της πόλης.

22/11/2007
Ναϊρόμπι, 39.641 χλμ:
Η πρεσβεία του Σουδάν δε μας εκδίδει βίζες, γιατί δηλώνουμε δημοσιογράφοι. Κόβεται το καλώδιο του GPS και μένουμε χωρίς πλοήγηση. Προσπαθούμε να ξεχάσουμε τον πόνο μας στο περβόλιτο εστιατόριο Caprinore.

23/11/2007
Νγκορονγκόρο-Τανζανία, 40.085 χλμ:
Επιστρέφουμε στην Τανζανία και προλαβαίνουμε ορισκό να περάσουμε την πόλη του πάρκου, που κλείνει στις 6 μ.μ. Αξέσπαστη η θέα του κρατήρα από ψηλά...

24/11/2007
Νγκορονγκόρο, 40.216 χλμ:
Κάνουμε σαφάρι 130 χλμ. μέσα στον κρατήρα και βλέπουμε ταϊτάξ (γαϊδαρόδους) για πρώτη φορά στο φυσικό τους περιβάλλον. Στη Μομπάσο ξεκινά το ιστορικό Ράιτλι Σαφάρι.

25/11/2007
Σερενγκέτι, 40.377 χλμ:
Sisi sole ni Waafica - είμαστε όλοι Αφρικανοί- και ορίστε η απόδειξη: στο Ολντουβάν - στο νότιο Σερενγκέτι- βρέθηκαν τα οστά του πρώτου ανθρώπου. 200 δολάρια κοστίζει η εισόδός μας με διανυκτέρευση στο πιο διάσημο πάρκο του κόσμου. Μας αποζημιώνουν τα Πιοντόρια στους βράχους των Μοσάι... Το Ράιτλι Σαφάρι διανυκτερεύει στο Ναϊρόμπι.

26/11/2007
Μουσόρα, 40.632 χλμ:
Πανοπέτινος στη λίμνη Βικτώρια. Το μαυλό μας πλέον στο Ράιτλι Σαφάρι, που διανυκτερεύει στη λίμνη Ναϊρόμπι.

27/11/2007
Λίμνη Ναϊρόμπι-Κένια, 41.337 χλμ:
Ποιήλι οδήγηση, πέρασμο συνόρων και μάτια προσπαθούμε να πετύχουμε τα αγωνιστικά στο Μακούρου. Αργά το βράδυ βρίσκουμε τους ανθρώπους του ράιτλι στο Naivasha Sopa Lodge. Ανεγκαστικό κοιμώμασε στη Maggolina...

28/11/2007
Αμποσέλι, 41.515 χλμ:
Ακολουθούμε τον ιστορικό αγώνα μέχρι το πάρκο Αμποσέλι, μέσω Ναϊρόμπι.

29/11/2007
Αμποσέλι, 41.546 χλμ:
Ημέρα ανάπαυσης για τα πληρώματα και ευκαιρία για σαφάρι για όλους μας. Παρακολουθούμε τα σέρβις, γνωρίζουμε τους οδηγούς και διανυκτερεύουμε σε ακριβά πολυτελείας, στο Kibo Lodge, στη σκιά του Κιλήμάντζορο.

30/11/2007
Τοβό, 41.894 χλμ:
Ποιήλι λάσπη στο δρόμο για τους πλόφους Τάιτα. Παρακολουθούμε τα σέρβις και μία ειδική του αγώνα.

1/12/2007
Μάροκ, 42.494 χλμ:
Αποχαιρέτούμε τα πληρώματα στην απλή κι επιστρέφουμε προς Μάροκ. Το ράιτλι περνά το σύνορο της Τανζανίας και διανυκτερεύει στην Αρούσα. Ο Μπαϊμκχιστ πέφτει θος με αποσπασμένο ημιζώνιο.

2/12/2007
Μάροκ, 42.508 χλμ:
Φιλοξενούμεστε από τον Ασιφ και τη Νασίμ, δύο overlander ινδικής καταγωγής, που τους είχαμε γνωρίσει στην Μπουρκίνα Φάσο. Το ράιτλι βρίσκεται στη λίμνη Μανόρα.

3/12/2007
Μοσάι Μάρο, 42.639 χλμ:
Παρέα με τους Κενάτες φίλους μας, κάνουμε νικητερό σαφάρι στο διάσημο πάρκο. Το Ράιτλι Σαφάρι τερατίζει στη Μομπάσο. Νικητής ο Βάλντεγκαρντ με 30" διαφορά από τον Ντορ...

4/12/2007
Λίμνη Βικτώρια 42.921 χλμ:
Έπιν οδήγησης της λίμνης Βικτώρια διανυκτερεύουμε σε ένα άθλιο κάμπινγκ γεμάτο κουνούδια...

5/12/2007
Τζιζιζα-Ουγκάντα, 43.164 χλμ:
Είμαστε στην πηγή του Νεϊλου, με κατεύθυνση τη Ρουάντα και το Μπουρούντι.

6/12/2007
Καμπόλο, 43.274 χλμ:
Δεν κάνουμε ράφινγκ στο Νεϊλο, αλλά φωτογραφίζουμε την πηγή του. Στένουμε στην καταπράσινη-απλή αγχωτική-Καμπόλο, όπου γράφεται αυτό το κείμενο. Η συνέχεια, από τη Ρουάντα και το Μπουρούντι μέχρι την Αιθιοπία και το Σουδάν (επληθύνουμε...), στο επόμενο τεύχος.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ DISCOVERY
Ένδειξη χιλιομετρική: 50.774 χλμ. ταξιδιού: 43.274 χλμ. διαδρομής: 5.062 λίτρα νάυει. 760 λίτρα/100 χλμ. 15,0

Παρατηρήσεις: Η κατανάλωση παρουσιάστηκε συζητημένη, γιατί στην Καμπόλο φτάσαμε με 110 λίτρα στα ρεζερβουάρ. Πολλά χάλια-και μάλιστα σκληρά αυτόν το μήνα, έθεσε σε δοκιμασία τις αναρτήσεις, τα ελαστικά και, προπάντων, τη χειροποίητη λίσσα συμπαρέρα. Κανένα πρόβλημα πέρα από έναν υπόκωφο θόρυβο στην εμπρός ανάρτηση -πιθανόν από ανεμολόξ του ψαλιδιού- κι έναν κομμένο αισθητήρα φθοράς των πίσω τακακίων. Από τους κραδασμούς(ς) παρουσιάστηκαν μερικά fault στην κεντρική μονάδα (δείκτης καισίμου και νερού). Μία φορά μπήκε σε πρόγραμμα ασφαλείας το τούρμιο, για να επανέλθει με απλή επανεκκίνηση. Στο IDS tester με το οποίο μας έχει εφοδιάσει η ΚΕΔΟ, βρήκαμε την ένδειξη «νερό στο περβόλιο». Στο επόμενο σέρβις, στη Roverland Γκαμπέτσας, πήλόν, το αυτοκίνητο πέρασε από το μικροσκοπικό...